

eller förr inrättas afdelningskontor af Riksbanken under enahanda vilkor och bestämmelser, som äro gällande för redan nu anordnade dylika bankkontor.

Stockholm den 28 Januari 1886.

A. M. Gudmundson.

N:o 181.

Af Herr **A. Hedin**: *Om förhöjning af ett anslag å postverkets omkostnadsstat.*

I en af brefbäranne vid Stockholms postkontor till Generalpoststyrelsen förlidne höst inlemnad ansökan meddelas följande upplysningar om brefbärarnes knappa aflöningsvilkor:

»Enligt den nya aflöningsstaten för brefbärare vid Stockholms postkontor är dagtraktamentet för hvarje brefbärare så beräknadt, att detsamma i förening med ordinarie lönen, efter nya lönestatens tillämpning, i det närmaste motsvarar de aflöningsförmåner, som enhvar af oss hade vid detta års början, då den gamla staten upphörde. Sålunda hafva de, hvilka under gamla staten åtnjutit två ålderstillägg, 2 kronor om dagen i traktamente; de med ett ålderstillägg 1 kr. 75 öre, samt de utan ålderstillägg 1 kr. 50 öre. Om traktamentet fortfarande skall utgå enligt denna beräkning, varder vår årsinkomst ingalunda förökt, utan för en stor del af oss för framtiden förminskad. Ty de af oss med traktamente å 1 kr. 50 öre och 1 kr. 75 öre, som enligt gamla staten redan från och med nästa års början

bort åtnjuta det ålderstillägg, som enligt nya staten erhålles först 1890, få alltså 100 kronor mindre årligen i fyra år; och efter 1890 gå de, som hafva 1 kr. 75 öre, förlustiga 100 kr., och de med 1 kr. 50 öre 200 kr. årligen för all framtid. På grund häraf, och då redan 47 af våra kamrater hafva 2 kr. i dagtraktamente, då endast 13 hafva 1 kr. 75 öre, och 25 hafva 1 kr. 50 öre, och vi samtliga voro ordinarie vid 1884 års slut, innan den nya löneregleringen tog sin början, och de fleste hafva en tjänstetid från 10 till 15 år och derutöfver, våga vi i största ödmjukhet anhålla, det Kongl. Generalpoststyrelsen ville höja vårt dagtraktamente, från och med den 1 Januari 1886, till 2 kronor om dagen.

»Ännu ogynsammare är öfvergången till nya staten för de förut varande extra, hvilka vid detta års början förordnades till ordinarie, med traktamente af 1 kr. 20 öre à 1 kr. 10 öre, utan utsigt att inom någon viss tid få detta traktamente höjdt till 1 kr. 50 öre, motsvarande lägsta traktamentet till dem, hvilka voro ordinarie före årets ingång; hvadan vi våga ödmjukt hemställa, att dessa, femton till antalet, hvilka hafva 1 kr. 20 öre, samt 23, hvilka hafva 1 kr. 10 öre, måtte med 1886 års början blifva tilldelade 1 kr. 50 öre om dagen, och sedan, i mån som något 2-kronors-traktamente blifver ledigt, uppflyttas dertill eller efter vissa tjänsteår, som Kongl. Generalpoststyrelsen för godt finner.»

Att Generalpoststyrelsen funnit framställningen vara behjertansvärd, utvisar dess svar till postdirektören i Stockholm. Styrelsen höjde nemligen traktamentet för en del af de sökande, men förklarade, att i vidsträcktare mån kunde ansökningen ej bifallas, alldenstund den begärda traktamentstillökningen skulle belöpa sig till omkring 11,000 kronor, och utgifterna till traktamente åt vaktbetjente redan öfverskrida det i stat anvisade beloppet.

Det är förklarligt, att styrelsen, som den 30 November beslutit framställning till Kongl. Maj:t angående 1887 års budget för postverket, ej var benägen, när sökandenas anhållan några veckor senare förekom till afgörande, att till Kongl. Maj:t ingå med förslag till rubbning af den redan afgifna budgetberäkningen.

Denna omständighet förklarar, hvarför en enskild motionär kan tilltro sig att göra här nedan följande hemställen. Härmed torde ock vara tillräckligt antydt, att denna motion ej må uppfattas såsom i något afseende åsyftande något slags kritik eller tadlande anmärkning mot en förvaltningschef, som under oafbrutet fortgående, välberäknade reformer höjt sitt verk

till ett mönstergildt skick och dermed åt sig sjelf eröfrat ett af de mest lysande rummen i vårt lands nyare administrativa historia.

Jag anhåller,

att Riksdagen ville för ofvan anförda ändamål höja postverkets omkostnadsstat med 11,000 kronor utöfver hvad Kongl. Maj:t i statsverkspropositionen föreslagit.

Stockholm den 28 Januari 1886.

Adolf Hedin.

N:o 182.

Af Herr J. **Ohlsson** i Stockholm: *Angående ändringar i Kongl. förordningen den 18 November 1881 rörande minderåriges användande i fabrik, handverk eller annan handtering.*

Det ligger i sakens natur, att hvarje författning, som reglerande och kontrollerande ingriper i den enskildes häfdvunnet fria verksamhet och omsigt om eget bästa, skall, huru tidsenlig en sådan författning än må vara i princip, i tillämpningen stöta på svårigheter. Synnerligast blir detta fallet, om alla villkoren för vinnande af författningens syfte ej redan finnas i verkligheten och om föremålen för tillämpningen äro af väsentligt olika natur. Så är förhållandet med Kongl. förordningen af den 18 November 1881 rörande *minderåriges användande i fabrik, handverk eller annan hand-*